

MILJØSTYRELSEN

Erfaringer fra administrationen af lovgivningen om bekæmpelsesmidler

1. Styring af forbruget

Miljøstyrelsen har, siden loven om kemiske stoffer og produkter trådte i kraft i 1980, forsøgt at fjerne de mest skadelige midler fra markedet og styre forbruget af bekæmpelsesmidler over mod anvendelsen af mindre skadelige midler, dels ved revurderingen af gamle midler og dels ved godkendelsen af nye midler. Det er sket ved at sammenholde godkendte midler til samme anvendelsesområde og som hovedregel trække de mest skadelige alternativer tilbage fra markedet. Bestræbelserne for at styre forbruget efter disse retningslinier er især blevet bremset af problemer med

- at fastlægge en administrativ praksis for skadelige midler,
- at indhente de nødvendige oplysninger,
- at vurdere alternativer.

1.1 Fastlæggelse af en administrativ praksis for skadelige midler

I principielle spørgsmål i forbindelse med godkendelse af bekæmpelsesmidler skal Miljøstyrelsen inddrage bekæmpelsesmiddelrådet, jf. lovens § 44 og bemærkningerne her til.

Miljøstyrelsen har derfor siden lovens ikrafttræden rådført sig med bekæmpelsesmiddelrådet om, hvilke sundheds- og miljømæssige egenskaber hos et aktivt stof der skal anses for acceptable, for på den baggrund at få fastlagt en administrativ praksis for skadelige midler.

Et flertal i bekæmpelsesmiddelrådet har i vid udstrækning ønsket at videreføre den administrative praksis fra giftnævnets administrationsperiode, hvorefter der ved afgørelsen om klassificering af et middel blev foretaget en sundhedsmæssig helhedsvurdering, således at man ikke betragtede en enkelt egenskab alene uden at tage hensyn til stoffets øvrige sundhedsmæssige egenskaber, ligesom oplys-

ningen om brugernes behov for midlet indgik i vurderingen. Giftnævnet lagde således vægt på, om der fandtes egnede alternativer til anvendelsesområdet for midler, som man af sundhedsmæssige grunde ønskede at trække tilbage. Følgende risikofaktorer blev dog betragtet som særdeles alvorlige ved giftnævnets klassificering af bekæmpelsesmidler:

- langtidsvirkninger på forsøgsdyr (pattedyr)
- høj giftighed over for forsøgsdyr (pattedyr)
- betydelige bioakkumulerende egenskaber i miljøet.

Miljøstyrelsen har imidlertid søgt at gennemføre en mere restriktiv kurs over for nye midler og ved revurderingen af gamle midler i overensstemmelse med bemærkningerne til kemikalielovens § 2.

Dette har i praksis udmøntet sig ved, at man har nægtet at godkende eller har tilbagekaldt midler dels med høj giftighed over for mennesker og dels med lang nedbrydningstid i jord.

Miljøstyrelsen er af den opfattelse, at midler, der vurderes at have høj giftighed over for mennesker, indebærer en så alvorlig fare for sundheden, at de ikke bør godkendes, selv om risikoen kan nedsættes til et acceptabelt niveau, hvis brugerne anvender det nødvendige sikkerhedsudstyr. Dette skyldes, at erfaringerne viser, at brugerne som oftest ikke anvender sikkerhedsudstyr i tilstrækkeligt omfang til at forebygge en sundhedsfare fra midler med høj giftighed, dels fordi det er ubehageligt at udføre fysisk arbejde iført et kompliceret sikkerhedsudstyr, dels fordi der for en lang række midler ikke præcist kan anvises, hvilke værnemidler der skal anvendes. Arbejdstilsynet arbejder med at løse sidstnævnte problem.

Det principielle spørgsmål om, hvilke administrative konsekvenser man bør drage, såfremt et stof har høj giftighed, har været drøftet med bekæmpelsesmiddelrådet. Et